

Péter - Pál Útján

A szentendrei Keresztelő Szent János Plébánia lapja 229. szám 2026. III.

Köztünk él
Balogh Gergő

Úrnapi készület

Szent András-harang

Pünkösdi készület

A Szentlélek hét ajándéka

Kedves Testvérek! Nyájas Olvasók!

Kérjük, fogadják szeretettel a 229. Péter Pál Útján-t, nyári lapszámunkat!

Az apostolok – egy kivétellel - elbuktak a nagyhéten, elhagyták, megtagadták Jézust. Mennyire más a pünkösdi szereplésük! Gyengeségük helyett nyílt kiállással hirdették Jeruzsálemben az igét. Tették ezt bátran, bár nyilván tudták, mit veszíthetnek (életüket: azóta is gyakran mártíromságuk eszközeivel, késsel, bárdal, bunkósbottal, fűrésszel ábrázolják őket). Hatalmas patrónusuk: a Szentlélek adott nekik erőt ehhez. Elképzelhetjük a hallgatóságot is: dolguk után sietőket, bámészkodókat, helyieket és idegeneket. Az utcai akció talán zavarba ejtette, vagy megnevettette a nézőket, a gyors véleményalkotás után (kik ezek? miért kiabálnak? pénzt nem adok / mennék dolgozni inkább / túl hangosak, túl zavarók stb.), után azonban, a Szentléleknek hála, sokakra hatott a prédikáció, három-ezren megtértek. Kivételes eredmény. Kérdés, mi vajon ki mernénk-e állni Jézusért? Nagypénteki vagy pünkösdi apostolok lennénk, megtérő vagy hümmögő, fejet csóváló járókelők? Kérjük-e mindennapi életünkben a legfontosabb patrónus, a Szentlélek segítségét, és mellé is állunk-e dolgainkban? Megfordítva: ha majd számonkérik rajtunk életünket és hitünket, a végső pillanatban Isten lelke mellénk áll-e majd?

Közelgő szép nyári ünnepeink – pünkösöd, Úrnapja, Szent János, Szent Péter és Pál napja, templombúcsú – és a Szentlélek 7 ajándéka adhatnak ehhez lelki muníciót. Ha hiteles életpélda kell, van kire tekinteni: György atya 75. születésnapján (az ő, mint felelős kiadó szerénységét, ellenállását leküzdve) a szerkesztők kifejezetten ragaszkodtak ahhoz, hogy a róla készült Új ember-cikket szemlézzük. Balogh Gergővel, a Kucsera cserkészcsapat vezetőjével, és Benkovits Györggyel, a dalmát közösség emblematis tagjával az Ivan dan-ok főszervezőjével is beszélgettünk. Tóth Tamás atya templomunk védőszentjeire emlékezve, a keresztényüldözéseken át vezet minket a római Szent Péter bazilikába írásával. Szokásos rovataink sem maradtak el. Közösségeink szelíd pressziókat már megszokhatták, várjuk továbbra is jelentkezésüket, jelzésüket terveikről, programjaikról. Ne adják fel - írjanak nekünk (mi nem adjuk fel - nyaggatjuk őket). A következő PPÚ-lapszám terveink szerint 2026. szeptemberben jelenik meg.

Tisztelettel és szeretettel,

a szerkesztők

A szentendrei Keresztelő Szent János Plébánia lapja, 2026. év 229. szám. Felelős kiadó: Blanckenstein György plébános, Szentendre Bajcsy-Zs. u. 2. Telefon: 26/312-545. Cikkeket és észrevételeket szeretettel várunk: peter.pal.osvenyen@gmail.com. Szerkesztőség: Vajnai Zsuzsa és László György (fotós), Sebő-Käfer Csilla és Sebő Balázs, Tócsy Andrea és Tócsy Balázs, Z. Zolnay Eszter és Zolnari Levente.

Lektor: Vörös Tamás. Készült 300 példányban.

Nyomtatás: VIRTUOZ Kiadó és Nyomdaipari Kft. (1037 Bp, Bécsi út 267., www.virtuoznyomda.hu).

Lapunk megjelenését a **Péter – Pál Alapítvány** (2000 Szentendre, Bajcsy-Zsilinszky u. 2.) támogatta, köszönjük a bizalmat!

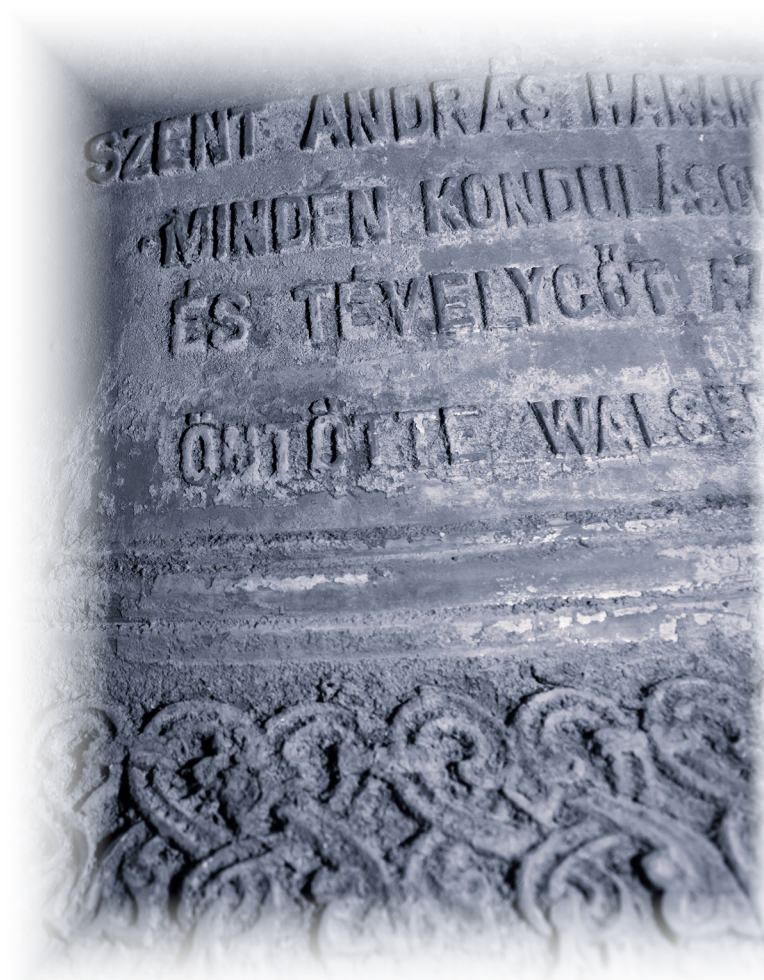
Köszönjük Tolonics Gergely és a **VIRTUOZ Nyomda** támogatását!

Szerzői jogi figyelmeztetés - minden jog fenntartva (kérjük, nézzenek utána, mit jelent ez).

Plébániánk büszkeségei

A Szent András harang története

A plébániatemplom első ismert harangja az 1717-ben öntött, 400 kg súlyú Szent András-harang volt. Felirata szerint Nuspickher Jánosnak; a török alól felszabadult Buda első harangöntő mesterének műve, és valószínűleg ez volt az utolsó alkotása, mert a mester ugyanebben az évben meghalt.

Az egyházközség 1871-ben két új harangot öntetett, és úgy döntött, hogy a 100 kg súlyú Szent Miklós és Szűz Mária harangot, valamint a Szent András-harangot beolvasztásra átadja a harangöntőnek. Erről értesült a református gyülekezet, és gyűjtést kezdeményeztek a harangok megvásárlására. A Szent-András harang első alkalommal így menekült meg a pusztulástól; később pedig azért, mert ahol csak egy harang volt a templomban, azt nem vitték el hadi célra. A Szent András-harang ma is a szentendrei református templom tornyában függ.

Az egyházközség 1928-ban megint új harangot öntetett, és az 594 kg súlyú nagyharangot ismét Szent

„SZENT ANDRÁS HARANGJA, HA KONDULSZ, MINDEN KONDULÁSOD HÍVJA A HÍVÓT ÉS A TÉVELYGŐT AZ ÚR ZSÁMOLYÁHOZ.”

Az új harang jelenleg is a plébániatemplom tornyában függ, ezért vasárnaponként mindkét Szent András-harang kondulását hallhatjuk Szentendrén.

A Szentlélek 7 ajándéka

„Küldöm Nektek a Szent Lelket, a Vigasztalót **amely elvezet majd minden igazságra**” ígérte Jézus, és beteljesítette az ígéretét, hiszen a feltámadása és mennybemenetele utáni ötvenedik napon megjelent a Szentlélek és kiárasztotta magát az apostolokra és Szűz Máriára.

A Szentírásban olvashatjuk, hogy Jézus a feltámadás után negyven napig maradt együtt a tanítványokkal, majd a mennybemenetele előtt megnyitotta értelmüket, hogy megértsék az ígét, és feladatul adta nekik, hogy a nevében hirdessék a megtérést és a bűnbocsánatot minden népnek.

Az apostolok fokozatosan értették meg, hogy Jézus kereszthalála a bűntől való szabadulást jelenti, és ez nemcsak nekik szól, hanem minden egyes embernek. A Szentlélek különleges ajándékaival megerősödve, képessé váltak Krisztus tanításának hirdetésére. De melyek ezek az ajándékok?

A Szentlélek 7 ajándéka:

***Bölcsesség
Értelem
Jótanács
Lelki Erősség
Tudomány
Jámborság
Istenfélelem***

Ha megpróbáljuk vizuálisan elképzelni a Szentlélek ajándékait, talán könnyebben megértjük, hogy hogyan „működnek” ezek az ajándékok.

Imádkozzatok ezekért az ajándékokért! Ahogyan Pál mondja:

„Gyöngeségünkben segítségünkre siet a Lélek, mert még azt sem tudjuk, hogyan kell helyesen imádkoznunk. A Lélek azonban maga jár közben értünk.” (Róm 8:26)

1. Gondolj úgy a Bölcsességre, mint a szent kenetre!

A Bölcsesség ajándéka: „szeretni azt, ami jó”. Avagy, bölcs dolog megismerni az Istent nem csak az elménkkal, hanem a szívünkkel is. Amikor felkentek leszünk a keresztségben és bér-málásban – a Szentlélek pecsétjével – egy olyan családba nyerünk bebocsátást, ahol Isten a mi Atyánk, Jézus Krisztus a testvérünk, és a Szentlélek pedig a közvetlen kapcsolatunk a szentekkel. Ahogy belépünk ebbe a családba, az Atya felkeni a szívünket (a kereszstelendő gyermek mellkasát) és az elménket (a bér-málkozó homlokát) az igazi bölcsesség jeleként.

2. Gondolj úgy az Értelemre, mint a tűznyelvekre!

Sokan tapasztalták már a Szentírás olvasása közben, mintha egy szó hirtelen szinte leugrott volna az oldalról. Talán eddig észre sem vetted az adott részt az Evangéliumban, de most hirtelen új értelmet kapott az egész. Ezt elképzeld úgy, mint egy fénylő villanykörtét valaki felett, vagy esetleg úgy, ahogyan az olvasmányban is megjelenik: „**Majd lángnyelvek jelentek meg nekik szétoszolva, és leereszkedtek mindegyikükre.**” (ApCsel 2:3) Ez az az éleslátás, amit a Szentlélek ajándéka, az Értelem ad – nemcsak a Szentíráshoz, hanem az egész életünkhöz.

3. Gondolj a Jótanácsra úgy, mint ahogyan Péterre pünkösdi reggelén!

A Jótanács az az ajándék, amely lehetővé teszi, hogy világosan lássuk Isten akaratát. A pünkösdi olvasmányban látjuk, hogy a sok, különböző nyelvű hallgató is képes volt megérteni a galileai apostolokat. Szent Péter bátran, határozottan, valódi vonzerővel beszél Jézusról. Nem ítéli el, sértegeti, vagy nézi le az embereket gyengeségük miatt; hívja és felkéri őket a nagyságra. Mindenkit a saját nyelvén. A Szentlélek „Jótanács” ajándéka teszi számunkra nyilvánvalóvá Isten akaratát, és törli el a (nyelvi) korlátokat.

4. Gondolj a Lelki Erősségre, mint az erős szélre!

A Lelki Erősség bátorságot jelent. A Szentlélek nem csupán erőt ad nekünk, hanem az Istenbe vetett bizalomból fakadó bátorítás ajándékát

is megkapjuk általa. „**Egyszerre olyan zúgás támadt az égből, mintha csak heves szélvész közeledett volna, és egészen betöltötte a házat, ahol ültek.**” (ApCsel 2:2)

A Szentlélek erőteljes hajtóereje a léleknek, egy olyan hátszél, amely bizalmat és biztonságot ad az utadhoz, vagyis minden erőfeszítésedet egy láthatatlan erő hajtja előre.

5. Gondolj a Tudományra úgy, mint a galambra!

A Szentlelket gyakran ábrázolják galamb formájában, és ennek nagyon konkrét jelentése van a Szentírásban. Noé bárkájában a galamb volt az a madár, amely először elindult a vizek felett, és szárazföldet talált. A Szentlélek „Tudomány” ajándéka is hasonlóképpen működik számunkra – ő hozza el az Isteni nézőpontot az általunk szerzett információkról.

6. Gondolj a Jám-borságra úgy, mint az élő vízre!

Az elbátortalanodás nagy veszélyt jelent a szent élethez vezető úton. Lehet, hogy megérezzük Krisztus hívását, de saját életünket látva elbizonytalanodunk, és rögtön feladjuk az Ő követését. Az evangélium pünkösdi vigíliáján azt a történetet beszéli el, amikor Jézus felállt és kiáltott: „Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám és igyon mindenki, aki hisz bennem. **Amint az Írás mondja: élővíz folyói fakadnak majd belőle**” Ezt a Lélekről mondta” (Jn. 7:37-39) – tette hozzá János. A Lélek ajándéka, a Jám-borság, úgy frissíti és újítja meg lelki életünket, mint a víz a testünket.

7. Gondolj az Istenfélelemre, mint egy felhőoszlopra!

Az Ószövetség különböző pontjain – a Vörös-tengeren, a Sínai-hegyen – az Isten jelenlétét egy felhőoszlop jelezte a választott népnek. De ez nem egy sötét felhő: ez a fény felhője. Ez a mindenható Isten bámulatos misztériumának jele. Istenre ugyanolyan tisztelettel és áhítattal kell néznünk, mint ahogyan az izraeliták szemlítették a felhőoszlopot. Az Istenfélelem teszi ezt lehetővé.

Forrás: Aleteia

Készület a Péter-Pál templom búcsújára

„S a pokol kapui nem vesznek erőt rajta”

Ha az ember Rómába látogat, mindenképpen tanácsos ellátogatnia a négy pápai főtemplomba, köztük a Szent Pál és Péter sírjai fölé épült két bazilikába a via Ostiensére, illetve a Vatikánba. A templom, a Szent Péter-bazilika grandiózus méreteivel, messziről tiszteletet parancsoló kupolájával és az előtte elterülő térrel együtt méltán nyugtázza le az arra járókat. Utóbbi templom, amely eredetileg „csak” monumentális emlékhelynek épült a negyedik században a vatikáni domb oldalába, valóban fontos hely a világ keresztényei számára. Az embernek óhatatlanul eszébe jutnak Jézus szavai, amelyeket Róma első püspökének mondott:

„te Péter vagy, és én erre a sziklára építem Egyházamat, s a pokol kapui nem vesznek erőt rajta” (Mt 16, 18)

Arról talán mindenki hallott, hogy Róma ősi városa, az „Urbs” hét dombra épült, azt azonban már kevesebben tudják, hogy a Vatikáni domb nincs ezek között, az ugyanis – bármennyire is furcsának hat, ha az olasz főváros mai elrendezésére gondolunk – akkoriban az ókori településhatáron kívülre esett. Egy azóta már feledésbe merült római út vezetett arrafelé, a via Cornelia, amely összeköttetést biztosított a birodalom központja és Etruria között. Az út a folyó partjáról, Hadriánusz császár mauzóleuma (a mai Angyalvár) felől indult, majd nyílegyenesen haladt nyugat felé, a mai via della Conciliazione, a Szent Péter tér és a bazilika vonalában, mielőtt elkezdett volna a dombok között kacskaringózni az etruszkok földje irányába.

A via Cornelia elején, a Vatikáni domb déli oldalán lévő völgyben, a mai Szent Péter-bazilika közelében épült fel az első század derekán az a

hatalmas cirkusz, amit még Caligula császár kezdett építeni, azonban utóda, Néró alatt fejezték be. A húszezernél is több néző befogadására alkalmas helyszín közepén egy egyiptomi obeliszk állt. A cirkusz maga véres látványosságok, így keresztények kivégzésének is színhelye volt. Róma égése, azaz a 64 nyarán bekövetkezett tűzvész után Néró császár a keresztényeket tette felelőssé a gyújtogatásért, bár a római történetíró, Tacitus szerint a tűz a Circus Maximus egyik boltjából indult ki. A létesítmény ugyanis maga korában nem csupán sport-, hanem valódi szórakoztató és kereskedelmi központ volt. A császár városrendezési terveihez jól jött a pusztulás. Mindenesetre felelősre volt szükség, és egy olyan közösséget talált meg bűnbaknak, amely akkoriban még semmilyen politikai támogatást nem élvezett, így üldözésük nem jelentett kockázatot. Így esett az uralkodó választása a keresztényekre. A mártírok közt volt Róma püspöke, Péter apostol is, akit hóhérai nem messze a cirkusztól, Néró kertjei közelében szegeztek fordított keresztre. Ugyanebben az időben halt meg Szent Pál is, akit viszont – mivel római polgár volt – karddal fejezték le. Az ő vértanúságának helyszínén ma a trappista Tre Fontane apátság áll.

A császár tetteivel súlyos történelmi precedenst teremtett. Péter maradványai a cirkusz közelébe, gazdag családok márvánnyal és festményekkel díszített ókori mauzóleumai közé, egy egyszerű, földbe ásott sírba kerültek. A keresztények szívesen temetkeztek a közelébe, hogy testük a nagy szent közelében várhassa a feltámadást. A milánói ediktum (313) után, amely biztosította a keresztények vallásszabadságát, Nagy Konstantin bazilikát emelt a sír fölé. Az építkezés hatalmas munka volt, mivel a domb déli oldalában lévő, Szent Péter szentélyét is magába foglaló temetőt, azaz a nekropoliszt be kellett temetni. Az új épület alátámasztására egy teraszt tudtak úgy kialakítani, hogy Szent Péter sírja az ott emelt, 120 méter hosszú, öthajós kereszt alakú bazilika metszéspontjába kerülhessen. Konstantin ugyanekkor építtetett bazilikát Szent Pál sírhelye fölé is, akit ugyancsak az akkori városhatáron kívül, Ostia kikötővárosba vezető út mentén temettek el. Úgy ezerkétszáz évvel később született arról döntés, hogy az akkorra már többszörösen toldozott-foldozott, rossz állapotban lévő, Szent Péter tiszteletére épült régi konstantini bazilikát lebontják, és ezzel parhuzamosan megteremtik a

Az

„ő az első pápa ezer esztendeje, aki leszállt a Bazilika mélységeibe. Nem félt az ostromlétrán, nem fél e homályba sem leereszkedni, mely a pápa elődök síri világába viszi.”

építkezés hosszú időt vett igénybe, végül csak a 17. század közepére lett kész, az előtte lévő tér rendezésére pedig csak ezt követően kerülhetett sor. Az új bazilika valóban monumentálisra sikerült: külső hossza 218 méter, a Michelangelo tervezte kupola pedig 136,5 méter magas. Az előtte lévő Szent Péter teret övező hatalmas oszlopok tetejéről összesen 140 szent tekint le arra a tér közepén álló obeliszkre, amely egykor még Néró cirkuszát díszítette, és amely jelenlegi helyére 1586-ban került. Ez az oszlop valójában a Vatikán keresztény történetének legősibb tanúja. A hely valóban grandiózus. Talán a bazilikába belépő zarándokokban sem válik azonnal nyilvánvalóvá, hogy a mai altemplom szintjén lévő sírtól kezdve a középkori oltárok vonalán tovább haladva Gian Lorenzo Bernini baldachinján keresztül föl, az ég felé haladva kiderül: mindez ma is egyetlen egy tengelyt zár be a csodálatos kupola középvonalával. A bazilika szíve és közepe tehát ma is Szent Péter síremléke. A falakon körben pedig végigfut a görög és latin nyelvű felirat, ami magyar fordításban ekként emlékeztet mindnyájunkat: Súlyos, máig ható üzenet ez. Az egykor Péterre bízott küldetés utódaiban most is

„te Péter vagy, és én erre a sziklára építem Egyházamat, s a pokol kapui nem vesznek erőt rajta. Neked adom a mennyek országának kulcsait: amit megkötasz a földön, meg lesz kötve a mennyben is, és amit feloldasz a földön, fel lesz oldva a mennyben is” (Mt 16, 18–19)

lehetőségét annak, hogy a nyugati kereszténység legnagyobb templomát emeljék majd a helyére.

Az alapkövet II. Gyula pápa 1506-ban tette le. Passuth László az Aranyködben fáznak az istenek című regénye szerint egyszer maga az egyházfő is – egyben neves hadvezér – leereszkedett Szent Péter sírja közelébe, és közben arra gondolt, hogy

folytatódik. A pápa személye jeleníti meg számunkra az Egyház egységét, ő az, akivel ma is egyazon közösségben éljük meg hitünket. Ettől egyetemes, azaz katolikus a hitünk.

Dr. Tóth Tamás

Készület a Plébániatemplom búcsújára

IVAN DAN - Egyszerre vallás és identitás

Benkovits Györggyel, a helyi horvát nemzetiségi önkormányzat elnökével beszélgettünk vallásról, dalmát-horvátokról, Szent János ünnepéről

PPÚ: Kérem, meséljen közösségük múltjáról!

BGY: A XVIII. sz. végén a Balkánról menekülőkkel, akik többsége pravoszláv volt, az elsők között egy csoport katolikus dalmát is érkezett Magyarországra. Szívesen fogadták őket, mert ebben az időben a török alól felszabadult hódoltsági területeken a földeknek csak töredéke volt megművelve, és nagy szükség volt a jobbágykézre. A legenda szerint azért választotta az érkezők vezetője, Arsenije pátriárka a letelepedésre Szentendrét, mert tudós szerzetesei szerint korábban itt egy bizánci kápolna volt, amely alapjainak nyomait a nyolcvanas években a Saborna felújításkor megtalálták

A dalmátok megérkezésükkor a Zichy-család támogatásával azonnal nekiláttak a romos plébániatemplom újjáépítésének, amellyel párhuzamosan épült a paplak (a mai Népművészetek háza) is, ahol 1723-ban az első szentendrei katolikus népiskola is megkezdte működését. A kezdetekben boszniai ferencesek tanítottak, akik a török időkben is pasztoráltak már a városban. Innen datálódik közösségünk erős ragaszkodása a ferencesekhez, amelyet méltányolt a püspök úr is, és alakult ki az a gyakorlat, hogy a későbbiekben a káplán általában ferences volt.

A dalmátok (bratovstinába) testvérületbe szerveződve a plébániához bizonyos önállósággal tartozón a templom védszentjének oltalmában élték életüket. Mivel ősünk, a betelepülő dalmátok védőszentje Keresztelő Szent János (Sveti Ivan Krstitelj) Keresztelő Szent János volt, azt a kérték a püspök úrtól, hogy a templom újjászentelésekor Keresztelő Szent János oltalmában szentelje újjá, aki méltányolta kérésüket. Így lett János fő ünnepe a Szent születésnapja (június 24.), az Ivan dan a plébániatemplom búcsújának és közösségünk védőszentjének ünnepe, és egyben Szentendre hivatalos búcsúja is.

Szentendrén a betelepülők nemzetiségi csoportként málákban (mehala) telepedtek le, A dalmátok a Szamárhegyet, saját elnevezésük szerint az Angyalhegyet (Anđeosko brdo -t) választották. A legenda szerint azért költöztek ide, mert a dalmát tengerparton a hegyoldalban voltak házaik, és így a kalóztámadáskor a hegyek felé el tudtak menekülni (bár a Dunáról kis esélye volt a kalóztámadásnak).

PPÚ: Erős, régi reflexek...

BGY: A dalmátok a szamárhegyi vagy Anđeosko mala (mechala) zárt közösségében éltek, döntő többségük vinicola azaz szőlőmunkás volt.

Mivel a város többségét pravoszláv közösségek alkották, 1913-ig a katolikus egyházi ünnepek is Templom dombra és a korabeli nevén pápista városrészre korlátozódtak. Még a körmenetek is elkerülve a Fő teret, a Templomdombról indulva, a Városháza mellett a patakparton vonulva, a mai református templomnál jöve és a püspökség felől érkeztek vissza a plébánia templomhoz. De a dalmát közösségi rendezvények is a Templomdombon vagy a Szamarhegyen, illetve a városon kívül lehettek.

PPÚ: Meséljen az ünnepről!

BGY: Ivan dant, amely egyházi és világi ünnep, szentmise és mulatság, „festa” is a tűzúgrással, 1800-ig a Templomdombon tartották. Ekkor azonban paplak és iskola tetőzete a program alatt/miatt leégett. A plébános egyértelműen jelezte, a mise maradhat, a tűzúgrás nem. Ekkor az ünnep területileg kettévált. A mulatság a tűzúgrással az akkori város szélére került. Előbb Sztaravodára, majd a Csapás nevű egykori rétre, amely a mai Füzespark helyén volt, amely után a Daru piacra. De alkalmi helyszíne volt a Postás strand is 1977-ben. Közösségünk emlékezetében az Ivan dan úgy él, hogy azt őseink mindig megtartották. Amely vélhetően az ünnepi szentmisére bizonyosan igaz. De egyes információk szerint a festa egy vagy több alkalommal elmaradt. Például a Pilishegyvidéki Hírek újság 1928-ban arról ír, hogy „a dalmátok nyolc év után a Sztaravodán ismét megrendezték a tűzúgrást”.

PPÚ: Az Ön családja szervezi az ünnepet?

BGY: Családunk első írásos adata 1714-es. Dr. Katona Gyuláné kutatása szerint a szentendrei dalmát családok a **Benković, Dehurta, Drobi-
lić, Fačkovec, Frangeš, Kovačić, Kuharović, Ma-
lić, Pištur, Pivarčik, Sautner, Simlješa, Valen-
tin** családok. A szervezésben azonban több dalmát család is közreműködött és vesz részt

ma is. A rendező 1994 óta Szentendre Város Horvát Nemzetiségi Önkormányzata. De méltatlan lenne csak őket említeni, hiszen 2021 óta a Jámbor, Miakich, Vukics és még vagy tizenegy család, összesen közel száz önkéntes dolgozik azért, hogy Ivan dan ünnepe méltó legyen.

PPÚ: Milyen lesz a mostani ünnep?

BGY: Már és még nem népviseletben leszünk, de régi, 1890-es énekeskönyvünket használjuk. A szentmisét itteni atyák is mondták, tavaly a sibeniki helynököt hívtuk el. Idén a Faroski Kantaduri kórus jön Stari Gradból. A Templomdombi mise után a Templomtér északi keresztjéhez hozzák az 1923-as zászlót és más jelképeinket, ezeket a pap megáldja, majd a város vezetője köszönti a közösséget, utána lesz egy kis agapé.

Az ünnepet körbeveszi a rituálé.

Ez a hely számunkra ikonikus. Közelében vannak egykori iskoláink. A Népművészetek háza az első, a mai Czóbel Múzeum a második, és a mai a Templomdombi Iskola, a korábbi Szent Imre Iskola. Ezért ez számunkra **így nemcsak az emlékezés helye, hanem annak helye is, ahol az egyház a tudást is adta, nem csak a hitet. Az ünnepség másik fő helyszíne a Fő téren lesz.** Tűzgrás helyett egy régebbi formához nyúlva ebben az évben is Luminára-ünnepet rendezünk, a templomdombon a Keresztelő mécsesekből kirakott, 13 m-es logójával tisztelgünk. A Fő téren olajágakat formázunk mécsesekből, és a Kucsera kereszt körül is pislákolnak majd az ünnep apró fényei. Nagy vágyunk, hogy a lakosság is bekapcsolódjék. A téren 20.00 órától kezdjük kirakni a mécsesekből rajzolt olajágakat. A festa jelképes kezdete a 21.00 órai fénygyújtás. Erre hívjuk bármilyen megkülönböztetés nélkül minden jószándékú szentendreit és az ünnepünket megtisztelő vendégeket.

Fényben van a város.

Az esti program a testvérvárosi Stari Grad-i Faroski Kantaduri énekével kezdődik, akiket követően több horvát együttes is fellép. Láthatunk majd dalmát táncokat, és lesz táncház is. Éjfél előtt lámpásokkal, csengettyűkkel indulunk a Daru piacra, ahol a Dalmátok angyala szobránál együtt köszöntjük Szent Iván éjfélet.

PPÚ: Mesélne egy Önnek kedves Ivan danról?

BGY: Legelőször az egyik nagybátyám vitt el a hatvanas években az ünnepre, amelyen kétféle ember ült körül a Malatinszky-kertben egy kis tüzet, és a „Basna Ivan dan” kezdetű dalt énekelték. „Brate”, testvér megszólítással ültettek maguk közé. Az Ivan dan számunkra egyszerre vallási ünnep és az identitás megélésének elakalma is. Vágyunk, hogy ez az ünnep Szentendre egész közösségévé váljék, de kínáljon ünneplési alkalmat a jelentős számú Budapesten és környékén élő horvátoknak is.

PPÚ: Mit üzen a PPÚ olvasóinak?

BGY: **Közösségünk magunkénak érzi e templomot.** Öregjeink „a mi templomunk”-ként emlegették mindig a plébániatemplomot, ha számos alkalommal nem is voltunk méltó lelki gazdái. Keresztelő Szent János sokak által tisztelt és elfogadott, akinek ünnepe alázatos és odaadó munkával e sokfélekezetű Szentendre közös ünnepévé lehet, amely egyszerre válhat így közösségi ünnepé és a turizmust is vonzó lélekemelő látványossággá. Nagy vágyunk, hogy ne csak néhány tucat szentendrei ügye legyen, hanem a város közösségének minden tagja legalább egy mécsessel vegyen részt az ünneplésben, amely jó alkalom lehet arra is, hogy Szentendre mediterrán jellegét is megmutathassa. Ünnepeljünk együtt, legyünk minden évben egy kicsit többen, és lélekben gazdagabban!

PPÚ: Köszönjük a beszélgetést!

Közösségünk imaszándékai

Kedves Szerkesztőség!

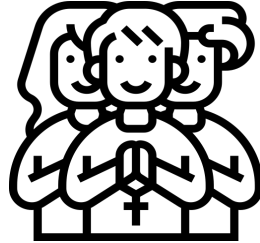
Áldásom rája. Fontosnak tartom az imádságokat, és ennek a megosztását. Szeretettel György atya

Gellért egészségért

Lili gyors gyógyulásáért

György atyáért, születésnapja alkalmából

Noémi, Sándor, Ágnes gyermekeimért,
Sarolta, Zsombor unokáimért

Dominik unokám egészséges, kiegyensúlyozott, szeretetteljes, békés életéért

Zsófi és Balázs gyermekeimért, életük jó rendezését kérve

Gyógyulásért: Ilona, Zsófia, Anna, Éva, Zsuzsa

A cukorbeteg gyermekekért és családjaikért.

Réka és Balázs gyógyulásáért

György atya, 75. születésnapjára tekintettel, az egyházi törvényeknek megfelelően benyújtotta lemondását az Esztergom Budapesti Érsekséghez. Az illetékes ordinárius György atya lemondását 2026. május 5-én elfogadta, egyben felkérte, hogy plébániai kormányzóként, teljes felhatalmazással, újabb intézkedésig lássa el a Keresztelő Szent János Plébánia vezetését, amelyben Szűcs Bálint atya továbbra is segíteni fogja őt.

(György atya kérésére adtunk tájékoztatást).

Elkényeztetett az Úr – Blanckenstein György atya 75. születésnapját ünnepli

Elkényeztetett engem az Úr, nagyon sok mindent kaptam – vallja Blanckenstein György szentendrei plébános, akinek meggyőződése, hogy papnak lenni jó, és a szeretet minden helyzetben döntés. Hetvenötödik születésnapja alkalmából a szentendrei Keresztelő Szent János-plébánián beszélgettünk vele.

– Kikkel ünnepelte a születésnapját?

– Nagyon sokakkal. Az egyházközségben legelőször is a gyerekekkel: a havi iskolamisé végén a négyszáz fős gyereksergely tapssal köszöntött, alig akarták abbahagyni. A tanárok is megajándékoztak. Egészen kézzelfoghatóvá vált számomra, hogy szeretnek. Vasárnap, a szentmisén is köszöntöttek, majd a templomkertben agapéra gyűltünk össze.

Jólesik megtapasztalni ezt a szeretetet, és öröm kimondani: én is szeretem őket.

A nagycsalád tagjaival, testvéreimmel és a hozzátartozóikkal pedig a héten ünnepeltünk, itt, a plébánián.

– Gyakran megemlíti, mennyire meghatározó az életében, hogy nagycsaládban nőtt fel.

– Hatan vagyunk testvérek, ma is összetartó közösséget alkotunk. Amikor édesanyám engem várt, már volt két gyerekük. Nagy szegénységben éltek, még éheztek is. Édesanyám szervezete annyira legyengült, hogy az orvos féltette, belehalhat a szülésbe. Kérte, vetesse el a gyermeket. Én felnőttként tudtam meg ezt. Ez is hatással lehet arra, hogy mindig volt bennem egyfajta életigenlés. Nagyon tudok örülni a kisbabáknak, szeretek keresztelni.

Meghatározó élményem az ikerhúgaim születése is. Tizenegy éves voltam akkor. Édesanyám várandóssága alatt nem derült ki, hogy ikreket hordoz, akkoriban még nem volt ultrahang-vizsgálat, s úgy látszik, egyszerre dobogott a szívük.

Nagyon-nagyon örültem a születésüknek. A történethez hozzátartozik, hogy nagyon szerettem volna egy biciklit, de mert szegények voltunk, így szó sem lehetett erről. Én akkor túl tudtam lépni ezen. Amikor megszülettek az ikrek, felkiáltottam: Ez többet ér, mint egy bicikli! A szüleimet ez úgy megalapította, hogy karácsonyra kaptam egy kerékpárt. Testvérként én álltam a legközelebb az ikrekhez, a bátyáim akkor már a Piarista Gimnáziumba jártak. Picit a nevelésükben is részt vettem, édesanyám sokszor rám bízta őket.

– A szívében ma is ott van a családja, öt testvére, unokahúgai, unokaöccsei, és mindenütt a sok gyerek. Nemrégiben beszélt egy újszülött elvesztéséről.

– Nagyon összetartó a családjunk. Legtöbbször én esketek és keresztelek, Miklós bátyám rám osztotta ezt a feladatot. Az említett eset, az újszülött elvesztése, az egyik húgom családjában történt. Már a várandósság alatt tudták, hogy nem marad életben a kisbaba, a fontosabb szervei hiányoztak, mégis nagyon nehéz volt elveszíteni őt. Hála Istennek, beengedtek a klinikára, és ott megkereszteltem. Az édesanyja mindvégig fogta a csöpp kis kezét. Mindannyiunkat nagyon megérintett ez, megérettük, mit jelent, hogy ő Isten gyermeke lett. A házaspár most újra gyermeket vár. Nagyon örülök, hogy nem ijedtek meg...

– Szomor, Budaörs, majd Budajenő – ezek voltak első papi állomáshelyei. Milyen emlékeket őriz ebből az időből?

– Budajenőn nagyon tudatosan kellett építkezni. Néhány öreg néni, pár férfiember és pici unokák jártak a templomba. Közösségek kialakításába kezdtem, kirándulni, táborozni mentünk. Mindez nagyon megfogta őket. Egyszer eljutotunk Münchenbe is, Budajenő ugyanis sváb falu volt, pontosabban svábok és székelyek laktak. Érdekes történet. 1938-ban Hitler nem engedte el a németeket a budapesti Eucharisztikus Kongresszusra. Egy fiatalember azonban, aki nem tudott a tilalomról, biciklivel elindult Magyarország felé. Amikor itt megtudták, hogy mégis van valaki, aki Németországból érkezett, nagy ünneplésben, vendégszeretettel részesítették. Annyira, hogy egészen megfogta Magyarország, s később, amikor politikus lett, a magyarokat mindig külön kiemelte, segítette. Így juthattunk ki mi is Münchenbe. Királyi fogadtatásban volt részünk. Ez nagyon megérintette a mieinket, hiszen egy egyszerű faluból vendégként egy hercegi palotába kerültek.

– Harmincnégy éve Szentendrén szolgál, de már a gimnáziumot is itt végezte, a ferenceseknél. Mit jelent Önnek a város?

– Adédanyám révén találkoztam először Szentendrével. A dédszüleimet kitelepítették Kondorosra, s amikor ezt feloldották, a dédnagyanyám, mivel Budapestre tilos volt visszamenniük, ideköltözött.

Az itt szolgáló pap, László Gábor regnumi atya óriási hatással volt rám. Én tízéves korom óta vagyok a Regnumban.

Már akkor nagyon tetszett Szentendre. Emlékszem a főtér keresztjére, a város mediterrán hangulatára. Aztán idekerültem gimnáziumba. Reggel nagy csapat gyerek érkezett együtt Budapestről, az atyák kísérték minket. A HÉV utolsó kocsija nekünk volt lefoglalva. A hierarchiát is megtanították: a negyedikesek és a harmadikosok ülhettek, a többiek, a „szecskák” álltak. Egészen Pomázig kötelező szilencium volt, tanulás. Pomáznál aztán föloldották a szilenciumot, mindenkinek a kezében egyszerre csukódott be a könyv. Az a hangos csattanás ma is a fülemben van. Mulatságos volt, és azt sem bánom, hogy szigorral neveltek. Úgy gondolom, ez hiányzik a mai világból.

– Szívesen járt a ferencesekhez?

– Nagyon sokat adott nekem az iskola, szerettem. Vidám volt a légkör, fiúk, lányok együtt, ahogy családban is. Sok házasság született ebből a körből, a fiatalok itt igazán meg tudták ismerni, hogy ki milyen a valóságban, hogyan viselkedik a többiekkel.

– Mára nagyon megváltozott a város.

– Örülök, hogy szépül. Lassan-lassan rendbe hozzák a házakat. Cukorbeteg vagyok, emiatt fontos, hogy sokat sétáljak. Megvannak a kedvenc köreim. Szeretem a Duna-partot, ahogy onnan kitárul a látvány, az egyik oldalon a folyó, a másikon a város a templomtornyokkal. Gyönyörű szép a Bükkös-patak mente is, az árnyas fák, a csend nagyon megnyugtató az emberre.

Forrás: Magyar Kurír és Új Ember

Az interjú teljes terjedelmében itt olvasható:

Úrnapja - június 4.

Úrnapja, az Eucharisztia ünnepe középkori eredetű: egy liégei apáca, a leprásokat gondozó Julianna nővér látomásában a teliholdon sötét foltot látott, ezt úgy értelmezte, az egyházi ünnepek köre nem teljes, hiányzik Krisztus szent testének, az Oltáriszentségnek az ünneplése. A „bolsenai mise” is egy eucharisztikus csoda volt, 1263-ban egy zarándok pap Rómából hazafelé Bolsenában misézett, és mivel kétségei voltak Krisztus jelenlétéről az oltáriszentségben, bizonyóságot kért imájában. A felajánlásakor az ostyából vércseppek hullottak a kehelybe. Mindezek hatására IV. Orbán pápa a következő évben kötelező ünnepé emelte az Úrnapját (pünkösdi nyolcadát, azaz a Szentháromság vasárnapját követő csütörtököt). Az első úrnap körmenetet az 1260-as években Kölnben tartották, általános tisztelet és folyamatos ünneplése 1311-től jelent meg. A középkori ember gyakran és szívesen vett részt körmeneteken, ezek közül az úrnapiak voltak a legdíszesebbek, itt a pap baldachin alatt vitte az oltáriszentséget. A résztvevők mindig szigorú rendben követhették csak egymást. A körmenet egyben a helyi közösség összetartozását, a katolikus egyház erejét és egységét is megmu-

tatta. Fedeles Tamás kutatásai szerint gyakran uralkodók, így 1311-ben Vienne-ben négy király, 1424-ben Budán Luxemburgi Zsigmond magyar király és vendége, II. Mánuel bizánci császár is a menetbe állt. Úrnapja miatt hozták létre a „csütörtöki misealapítványokat” (pl. Kassán, Pozsonyban is), melyek tagjai vállalták, hogy minden csütörtökön szentmisén vesznek részt, havonta egy alkalommal körmenetet is tartanak. A középkorban a menet elhaladt a város legfontosabb templomai mellett, gyakran a városfalig hatoltak előre. A világi elem is erősödött, Prágában a XIV. században komédiások is csatlakoztak a körmenethez. A XIV. századi német városokban a céhek a Biblia jól ismert jeleneteit életképekben mutatták be. A régi körmeneteken mindenkinek megvolt a szerepe: gondoskodtak gyertyákról, baldachin- és gyertyahordozókról, virágszórókról, az Eucharisztia előtt vonuló zenészekről, hegedűsökről és dobosokról. A XV. században két ismert esetben a tömeg erőszakossá vált, Gentben fegyvert fogtak, Pozsonyban lezárt házakat fosztottak ki a körmenet alatt. 1501-ben az ünnepen a budai szökőkútból egész nap bort is lehetett meríteni (elképzeltük annak hatását estére).

Egy 1880-as beszámoló szerint a bécsi úrnapi körmeneten (Vasárnapi Újság) a magyar testőrök „sarkantyús csizmájukkal, huszárdolmányukkal, kócsagtollas kalpagukkal, daliás alakjukkal” nagy tetszést arattak. A körmeneteken az uralgó család mellett gyakran vettek részt a követek is, így pl. 1901-ben Bécsben is. Itt (megint csak a Vasárnapi Újság szerint) „a magyar urak fényes díszruhái nagy mértékben hozzájárultak az ünnepi pompához”. I. Ferenc József tábornagi díszruhában, kezében égő gyertyával haladt a menetben, a királyi családdal együtt, az út szélén árva gyermekek álltak sorfalat. Szamosújvárott 1901-ben az evangéliumi szövegeket magyarul, románul és örményül is felolvasták, az áldásnál az alábbi szöveggel: „Döghaláltól, éhségtől, tűzvésztől és háborútól ments meg Uram minket!”

Virághintés már II. Lajos korában is ismert volt, a virágszőnyeg-készítés Bednárk János kutatásai szerint valamikor a XIX. században honosodott meg Magyarországon, német mintára. A szirmokat a gyerekek, asszonyok napokig gyűjtötték, majd az útra szórták, az út két oldalára zöld ágakat szúrtak le. A körmenet után az ágakat, szirmokat a hívek gondosan eltették, különféle esetekben felhasználták emberek vagy állatok gyógyítása céljaira. Az úrnapi virágokat ünnep után az eresz alá dugták, ettől remélték, hogy a házat a villámcsapás elkerülheti. A körmenet sokszor több kilométeres utat járt be, az útvonal virágszőnyeget

az ottani házak lakói készítették, barátaikkal, rokonaikkal. A II. világháború után ismert okokból a körmenetek jóval szerényebbek lettek, az ötvenes években az egyházi naptár szerint csütörtökre eső ünnep már nem lehetett munkaszüneti nap, így a körmenet a követő vasárnapra tolódott.

Az úrnapi körmeneten keresztényként az Eucharisziát, a legszentebb kincset mutatjuk meg a világnak, szirmokkal, virágszőnyegekkel, oltárokkal, imával, baldachinnal, énekekkel. Készüljünk az idei Úrnapijára, Exc. Böcskei László nagyváradi püspök úr hét évvel ezelőtti úrnapi gondolataival úgy, hogy a díszes és valóban fontos külsőségek mellett megmaradjon, ami lényeges: „Ezen a katolikusok számára kedves ünnepen közösen adjunk hálát Istennek az ajándékaiért, azért, hogy jelenlétével megörvendeztet, erősít és felbátorít bennünket, vigaszt és oltalmat nyújt. Törekedjünk bensőségebb kapcsolatra az Oltáriszentségben közöttünk maradt Jézussal, figyeljünk jobban az Úrral való személyes együttlét megtapasztalására és átélésére. Az eucharisztikus élet ilyen megnyilvánulása ugyanis saját magunk és környezetünk megszentelődésére szolgál, ha ezt szívesen és örömmel vállaljuk ott, ahol az Úr Jézus vár reánk. Fáradozzunk azon tehát a következő hónapokban, hogy a Jézussal való személyes együttlét gazdaggá és örömtelivé tegye életünket!”

TB

2026. június 7. 9:00 szentmise - Információk úrnapi körmenetünkről

Az úrnapi oltárok készítésére segítőket várunk, kérjük Vanczák Pált keressék (email: vanczakpal@gmail.com; tel.: +36 20 983 0542)

Az úrnapi oltárok készítésére virágokat június 6-án az esti mise előtt 17:00-18:00 között és június 7-én reggel 6:00-7:00 között a Péter-Pál templomban lehet leadni.

A körmenet során a virágszirmok szórására szokás szerint gyermekek jelentkezését várjuk. Kérjük, hogy a gyermekek kosárban szírommal érkezzenek június 7-én a 9:00 órás szentmisére a Péter-Pál templomba.

„Fel kell ébrednünk, az Egyház mi vagyunk!”

Beszélgetés Balogh Gergővel

Interjú Balogh Gergővel, akit a legtöbben az általa alapított és hosszú éveken át vezetett Kucsera Ferenc cserkészcsapat kapcsán ismernek, ismerjük. Gergő egy igazi örökmozgó, szervező ember, aki újra és újra valamilyen közösséget próbál szervezni.

Egyszer a gyerekeket, fiatalokat, máskor pedig a felnőtteket szólítja meg. Szólni próbál a hívőkhöz és az útkeresőkhöz egyaránt. Az általa alapított és vezetett közösségek alapvető szervezőereje a hit. Mindebben segítsége és támasza felesége Balogh-Kubicsek Móni, akivel négy gyermeket nevelnek, Ágostont, Emmát, Sebit és Annát.

PPÚ: Hogyan kerültél, kerültetek Szentendrére?

BG: Munkám miatt Szentendrére jártam dolgozni, 2009-ben úgy döntöttünk, kipróbáljuk, milyen az élet itt. Jó ötlet volt, máig itt vagyunk. Érdekes, velünk egy napon költözött a városba Gájer László atya is, vele ezt a véletlen egybeesést máig számon is tartjuk!

PPÚ: Hogyan indult a cserkészlet szervezése Szentendrén?

BG: Amikor ideköltöztünk, láttuk, hogy nincs olyan közösség, ahová szívesen járatnánk a gyerekeinket. Bennem ekkor fogalmazódott meg, egy cserkészcsapatot kellene indítani. György atya is érzékelte ezt a helyzetet, 2011-ben összehívott ezzel kapcsolatban egy megbeszélést. Nem voltam cserkész, nem is tudtam, hogy mivel jár egy ilyen csapat elindítása, fenntartása. Sokat segített a feleségem, Móni, ő fiatalkora óta részt vett egy soproni cserkészcsapat életében. A 2013-as árvízkor lementünk homokzsákokat pakolni a Dunához. Ekkor egy csapat cserkészt láttam, akik szintén segítettek. Munka közben megszólítottam vezetőjüket, kiderült, hogy ő az új

csapatokért felelős személy a régióban. Innen nem volt visszaút, úgy éreztem, bele kell vágnom. Másfél évig tartott, mire az első őrök el tudtak indulni. Először a vezetőkkel foglalkoztunk, utána nekik toboroztunk gyerekeket. Nekem is el kellett végeznem a vezetőképzőt. **Utólag mondhatom: fogalmam sem volt, mit vállalok.**

PPÚ: György atyától, illetve a plébániától milyen segítséget kaptatok?

BG: György atya a kezdetektől támogatja a csapatot. Első nagyobb rendezvényünkön, este a már bezárt Skanzenben tartott nekünk szentmisét. Utána ott is aludtunk, ez meghatározó élmény volt. A káplánok közül Nagy Sándor atya viselte különösen szíven az ügyet. Többször eljött a táborba, nagyon bevonódott a csapat életébe. Csapatunk ökumenikus jellege miatt a reformátusok és az evangélikusok is sokat segítenek.

PPÚ: A Kucsera Ferenc nevet hogyan választottátok ki? Az ő neve akkoriban még nem volt annyira benne a köztudatban, mint az elmúlt néhány évben?

BG: Valóban így van, a csapat indulásakor sok név felmerült. Végül Hegyi (sz. Aczél) Kata javasolta Kucsera Ferenc nevét. Nagyon szerencsés a lokális kötődésű név. Az ő élete örök edukatív téma is a fiataloknak. Büszke vagyok a névválasztásra, György atya is nagyon örült. Abban bízom, a Kucsera Ferenc nevet a jövőben is tudjuk majd éltetni.

PPÚ: Ma már nem te vagy a csapat vezetője, mivel foglalkozol most?

BG: Bár évekkal ezelőtt leadtam a csapat vezetését, nem tudtam eléggé kivonódni belőle. A jelenlétem ma is folyamatos. Amit igazán szeretek ma is csinálni, az az egyetemistákkal való foglalkozás. Látok egy strukturális problémát: egyetem alatt sokan kiesnek a cserkészetből. Ezen próbálok segíteni. Azt látom, nekik is szükségük van arra, hogy kapjanak valamit, ne csak azt várjuk el, hogy adjanak.

PPÚ: Te viszont nagyon szeretsz adni. Szülői közösséget is indítottál, idén Alpha kurzust is szervezel. Mit lehet tudni ezekről?

BG: Fiatalkoromból a plébániai közösség nagyon szép emlék, ez egyetemista koromban megszűnt. Amikor Szentendrére kerültünk, indult egy házas közösség, ez szintén sokat adott, sajnos néhány éve az is felbomlott. Ezt követően Mónival minden szabadidőnkben a cserkészte-
tet csináltuk. Mivel már leadtam a csapatparancsnokságot, újra több lett a szabadidőm. Gyermekeink egyre nagyobbak, a felnőtt közösség pedig nagyon hiányzik, ezért úgy gondoltam, hogy érdemes lenne valamit szervezni.

PPÚ: Ezért indult el tavaly ősszel a cserkész szülői közösség.

BG: Valóban igyekeztünk havi rendszerességgel megszervezni a cserkész szüleinek ezt az alkalmat. Szerencsére ebben is vannak most társaim, Görhöny

Réka, Kékesi-Kovács Miki, Kunfalvi Zoli személyében, nélkülük nem menne. Az Offline Centrum remek helyszín volt, a visszajelzések alapján mind a kötetlenebb estek, mind a mélyebb lelki tartalmú estek sikeresek voltak. Ősztől szívesen várjuk az új jelentkezőket, házaspárokat, akár a cserkészeten kívülről is.

PPÚ: Nem mindenki hívó. Nem mindenkivel találkozhatunk vasárnaponként a templomban. Úgy tudom, őket is szeretnéd megszólítani.

BG: Régóta foglalkoztat az evangelizálás. Ez ott volt már a cserkészetben is. Mindig is célom volt, hogy a cserkészlet lelki közösség is legyen. Mindig kerestem azt a lehetőséget, hogyan tudnám megszólítani a keresőket, vagy a pusztán csak nyitottakat. Az Alpha kurzus erre ad teret. Ez nem utcai evangelizáció – ez működő recept, sok helyen – itt Szentendrán is – bizonyított. Télen volt egy rövid képzés, Fábry Kornél püspök atya vezetésével bemutatatták, mik a lehetőségek a felnőttek, fiatalok számára. Nekik külön módszert is kidolgoztak. Ebből gyakran merítetek ötletet a cserkészfoglalkozásokhoz. Mind a szülői csoport – nem kell, hogy cserkész legyen a gyerek – mind az Alpha kurzus nyitott, várunk minden érdeklődőt.

PPÚ: Tele vagy tervekkel. Van még olyan elképzelésed, amit szeretnél megvalósítani?

BG: Néhány éve elhatároztam, akolitus szeretnék lenni. György atya támogatta az elképzelésem, de szomorúan láttam, egyházmegyénkben nincs ilyen képzés, így ez még várat magára. Összességében úgy látom, hogy fel kéne ébrednünk! Az Egyház mi vagyunk. A papoknak nincs mindenre idejük, erejük. Ha mi, világiak az egyházat nem tudjuk támogatni, akkor „game over”. Azt is látni kell, attól, hogy emberek elmennek a misére, még nem lesznek közösség. Azért tenni is kell.
SB

Okoseszközök fogságában? – Pörtl Ákos tartott előadást a Szent András Iskolában

Napjaink egyik legnagyobb kihívása a digitális világ és a valóság közötti egyensúly megtalálása. A Szent András Iskola közössége a közelmúltban szemfelnyitó napot tartott: délelőtti felsős diákok, délután pedig a szülők vehettek részt Pörtl Ákos családbiztonsági szakértő, a **“Kapcsolj ki!” mozgalom** alapítója előadásán. A téma minden családot érint: hogyan hat az okostelefon a gyermekek idegrendszerére, és hogyan támogathatja a családokat az iskola ebben a kérdésben?

Fontos tisztázni: az előadás üzenete nem a technológia elleni harcról szólt. A technika hasznos eszköz is lehet, a probléma a globális technológiai óriáscégek profitmaximalizáló módszereiben rejlik. Ezek a platformok (legyen szó közösségi médiáról vagy játékokról) úgy vannak megtervezve, hogy kíméletlenül kihasználják az emberi agy biológiai gyengeségeit. Az algoritmusok célja, hogy a gyermek minél több időt töltsön a képernyő előtt, hiszen a figyelem a cégek számára valuta. Pörtl Ákos rámutatott: a függő-

séget okozó mechanizmusok tudatos tervezés eredményei, amelyek ellen a fejlődő gyermeki idegrendszer még teljesen védtelen. Szülőként és pedagógusként tehát nem a fejlődés, hanem a szándékos manipuláció ellen kell fellépni. A „digitális jogosítvány” hasonlata: Az előadás egyik legmeghatározóbb gondolata egy életszerű példa volt: az okostelefon olyan, mint egy autó. Egy 12 éves gyerek fizikailag már képes lenne elvezetni egy gépjárművet, mégsem engedjük ki a forgalomba. Miért? Mert hiányzik belőle a felelősségérzet, a veszélyhelyzetek felismerésének képessége és az a kognitív érettség, ami a biztonságos közlekedéshez kell. Az okostelefonnal ugyanez a helyzet: a gyermek technikai tudása megvan, de a digitális világ „forgalmára” az idegrendszere még nincs felkészülve. A szakértő szerint az lenne az ideális, ha a gyermek akkor kapna saját, korlátlan hozzáférésű okostelefont, amikor jogosítványt kapott – azaz amikor már érett a felelős döntésekre.

Rombolás helyett építés: Mi történik az idegrendszerrel?

A képernyő előtt töltött passzív idővel szemben a fejlődő agynak olyan ingerekre van szüksége, amelyek valódi idegpályákat építenek. A szakértő hangsúlyozta, hogy a telefonozást nem egyszerűen tiltani kell, hanem olyan tevékenységekkel kiváltani, amelyek aktív munkára fogják az agyat, a „földutakból sztrádákat”, azaz idegpályákat építenek:

- Mozgás és sport, játék: Fejlesztik a koordinációt és az idegrendszeri rugalmasságot.
- Kézművesség és zene: A barkácsolás, a hangszeren való tanulás vagy a közös főzés olyan területeket aktivál, amelyek a digitális világban „elalszanak”.
- Valódi társas interakciók, családdal együtt töltött idő: A társasjátékok és a nagy beszélgetések tanítják meg az érzelmi intelligenciát és a türelmet.
- Írás és olvasás.
- Pihenés: az átélt élmények, tanult minták mélyen beépülnek, elraktározódnak

Kép: Dócziné Szabados Eszter

Megvonás helyett alternatíva: A „Gondolkodó iskola”

A megoldás kulcsa az alternatív közös időtöltés. A megvonás soha ne maradjon üres tér: a „kütyümentes” időszakokban kínálunk valódi, offline tartalmat! Itt jön képbe a „Gondolkodó iskola” és a közösség szerepe. Ha a szülők összefognak, és közösen határozzák meg a szabályokat, a gyermekek nem érezhetik magukat kirekesztve azért, mert korlátozva vannak, vagy nincs okos eszközük.

Mit tehetünk? – Gyakorlati tanácsok a családoknak:

- A telefonnak nincs helye a hálóban! Éjszakára minden családtag tegye ki a nappaliba a telefonját, hogy ne zavarja az éjszakai pihenést.
- Okoseszköz csak a közös térben: A gyermek ne vonuljon el a szobájába a készülékkel; a szülő jelenléte természetes kontrollt biztosít.
- Offline időszakok: Csökkentsük a napi képernyőidőt, és vezessünk be közös, digitálismentes családi órákat.

Gyermekeink jövője és lelki egészsége közös felelősségünk. Iskolánk és egyházközségünk célja, hogy tudatos közösségként segítsünk a fiataloknak visszatérni a valódi értékekhez és a szabadsághoz, amit nem algoritmusok irányítanak.

Dócziné Szabados Eszter

Szent András Katolikus Óvoda és Bölcsőde

2024. májusában együtt örülhettünk annak, hogy letették a Szent András Katolikus Óvoda és Bölcsőde új épületének alapkövét a Vasvári utcában. Fontos, hogy az 1992-ben indult óvoda mellett most új intézmény, bölcsőde is indulhatott.

A bölcsőde 2025. novemberben készült el, az óvoda korábbi helyéről 2026. április elején költöztetett át az új épületbe. Nagy öröm és hála töltötte el szívünket 2026. május 14-én, amikor együtt ünnepelhetjük katolikus óvodánk megszentelését Fábry Kornél püspök atyával! Hisszük, ez az épület nem csupán falakat, termeket és játékokat jelent, hanem közösségi teret is, ahol gyermekeink szeretetben, biztonságban és hitben növekedhetnek.

A katolikus nevelés küldetése túlmutat az ismeretek átadásán. Arra törekszünk, hogy a ránk bízott gyermekek megtapasztalják Isten szeretetét, megtanulják az egymás iránti tiszteletet, a jószágot, az odafigyelést és a közösség erejét. Hisszünk abban, hogy a legkisebb korban elvetett magok, értékek egész életük során elkísérik őket.

A város külső részén, gyönyörű zöldövezetben álló új óvodaépületet a gyerekek nagy örömmel vették birtokba. Köszönet illeti mindazokat, akik álmodtak erről az óvodáról, és azokat is, akik munkájukkal valóra váltották ezt az álmot!

Papucsek Kati
óvodavezető

Msgr. Frank Bognanno – 3 perc Istennel

Manapság számtalan lelki gyakorlat, lelki program, vagy akár „egy éven át tartó” podcastsorozat áll rendelkezésünkre, hogy megújítsuk vagy elmélyítsük a kapcsolatunkat Istennel. A leggyakoribb kifogás ezekkel szemben az, hogy „jó lenne, de épp most nincs rá időm”. Ha Te is így vagy ezzel, akkor Neked készült ez a könyv. A közel 60 éve katolikus papként szolgáló szerzőtől származó mindegyik írás belefér egyetlen oldalba. A sorrend sem számít, bárhol felütheted, bármikor elolvashatsz egy írást és a hozzá tartozó imát, mindössze 3 perc alatt. Minden oldal egy új lehetőség. 136 apró mustármag.

LGY

ÚJRA LÁTOGATHATÓ A KARITÁSZ-ADOMÁNYBOLT!

Pünkösöd hétvégéjétől ismét látogatható a sekrestye melletti karitás-adománybolt.

Szeretettel várunk mindenkit, a boltban adomány fejében beszerezhetők ajándék- és dísz tárgyak, könyvek, játékok és sok egyéb értékes holmi. A bevételt a rászoruló gyerekek nyári táboroztatására szánjuk.

Aki szívesen felajánlana a bolt részére eladható (tiszt, jó állapotú) tárgyakat, azokat a nyitvatartási időben átvesszük!

Az adományboltban, a vásárlás mellett, lehetőség lesz az idei nyári karitás-tábor támogatására is.

NYITVATARTÁS:

SZERDA: 15:00-19:00 óráig.

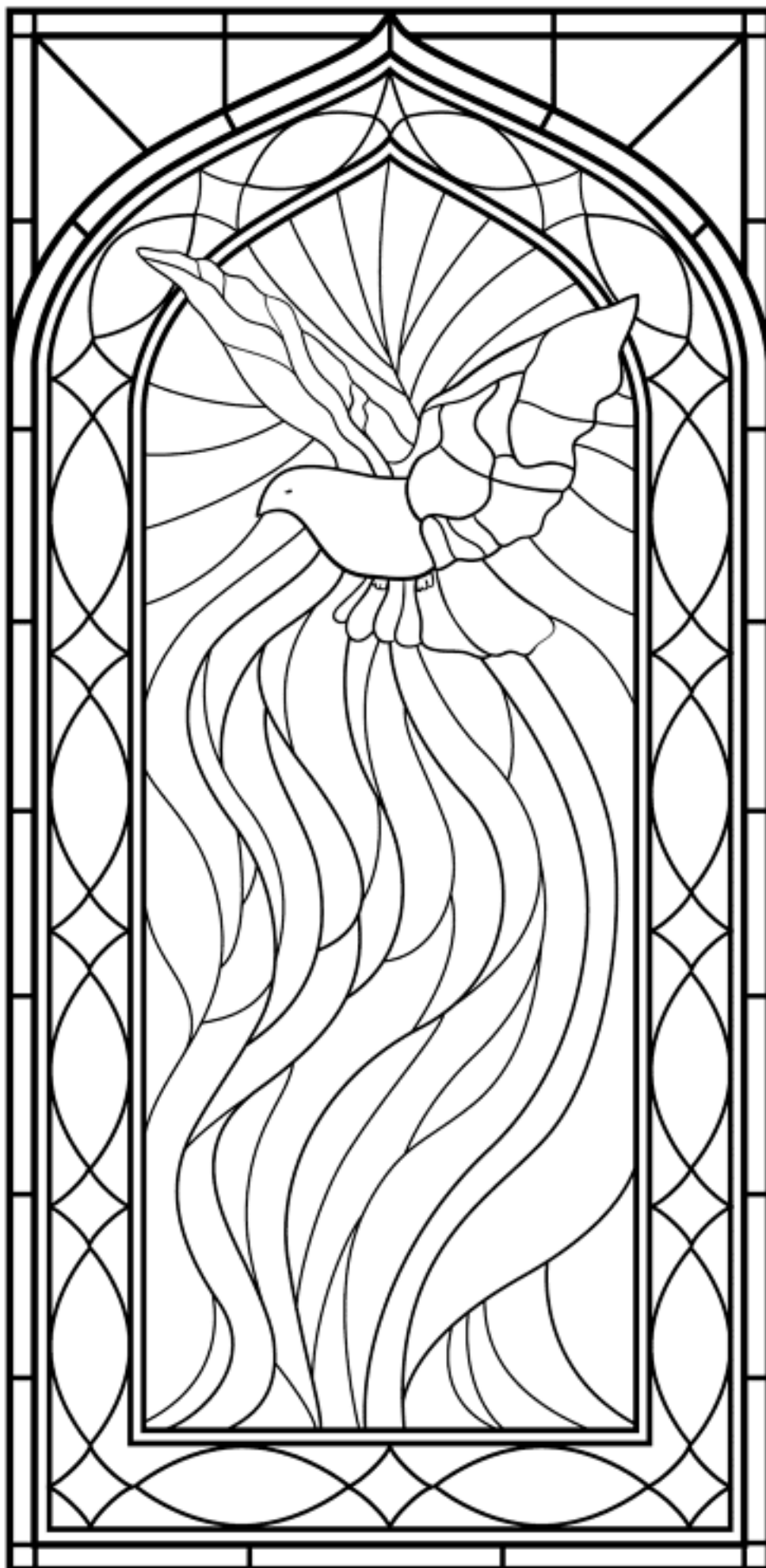
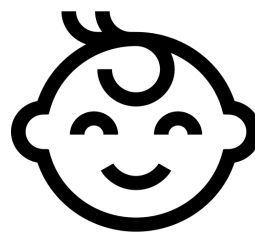
SZOMBATON ÉS VASÁRNAP: 10:00-13:00 és 15:00-19:00 óráig.

SZERETETTEL VÁRUNK MINDENKIT!

Kívés Zoltán

Engedjétek hozzám jönni és színezni

Forrás: <https://www.supercoloring.com/hu/media/coloring/370486/uvegfestmeny-ablak-szentlelekkel>

Plébániai programok, hírek

ZARÁNDOKLAT LENGYELORSZÁGBA (2026. augusztus 3-7., 5 nap 4 éjszaka)

Tervezett program:

- 1.nap Indulás: 05:00 órakor a nagy parkolóból. Zólyom, Besztercebánya útvonalon Orawkaba, itt rövid program majd utazás Czestochowa-ba
- 2.nap Czestochowa. Délután: Lesniów pálos kolostor majd Kalwaria ferences kolostor (szálláshely)
- 3.nap Alwernia ferences kegyhely délután Krakkó
- 4.nap Krakkó. Közös és fakultatív programok – szabadidő
- 5.nap Ludzmierz – Rózsafüzér-kegyhely, délután Zakopane érintésével indulunk haza. Érkezés kb. 22:00 óra körül.

Szeretettel hívunk minden érdeklődőt erre a nyári lelki és testi pihenésre. Érdeklődés, jelentkezés és részletes program: Kívés Zolinál.

kives.zoli@gmail.com

A zárandoklat költsége: 135.000 Ft

HÁZAS HITTAN KÖZÖSSÉG INDUL

A plébánia házaspár-hittan közössége új kis-csoportot indít ősszel. Azon házaspárokat hívjuk, akik szeretnék hitüket kisközösségben is megélni, néhány házaspárral hétköznapi életüket megosztani, közös programokon részt venni. Akik szívesen csatlakoznának az új csoporthoz, jelentkezzenek a

rosautocsilla@gmail.com

címen.

IFJÚSÁGI TÁBOR

Augusztus 11-15. között egyházmegyénk ifjúsági táborát szervez Bodajkon „Mindnyájan egy szívvel!” mottóval, a 8-12. osztályos diákok számára.

A gazdag program részleteiről, a jelentkezés módjáról a hirdetőtáblán és a bizdramagad.hu honlapon lehet tájékozódni.

NYÁRI TÁBOR 2026. július 2-5.

Elindult a jelentkezés egyházközségi táborunkra, amelyet július 2-5 között tartunk Mátraverebély-Szentkúton. Jelentkezni ezen a linken keresztül lehet.

Szeretettel várunk mindenkit, aki szeretne jobban kapcsolódni a közösséghez.

MISE OVI

Új, önkéntes foglalkozásvezetőket keres a vasárnapi 9:00 szentmisék alatti ovifoglalkozások csapata szeptemberi becsatlakozással. Az érdeklődők Balogh-Illyés Erikánál jelentkezhetnek az

erika.illyes@gmail.com címen

Nyári miserend

Hétfő, szerda és péntek 9:00 a Péter-Pál templomban

Kedd, csütörtök és szombat este 18:00 a Péter-Pál templomban

Vasárnap reggel 7:30 kor a plébániatemplomban,
11:30-kor és 18 órakor a Péter-Pál templomban

Jeles napok miserendje:

Pünkösdi vasárnap a 18:00 szentmise után pünkösdi vesperást imádkozunk a Péter-Pál templomban

Június 7-én a reggel 9:00 szentmise után indul az úrnapi körmenet a Péter-Pál templomtól

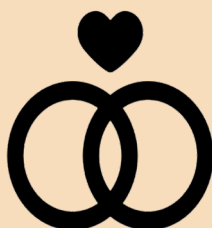
Június 20. 16 órakor dalmát.horvát mise a plébániatemplomban

Június 24-én, Keresztelő Szent János napján reggel 7:30-kor és este 18-kor lesz szentmise a plébániatemplomban

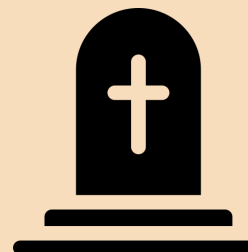
Június 29-én, Szent Péter és Pál napján reggel 7:30 és este 18-kor lesz szentmise a Péter Pál templomban

Gérecz Barnabás Áron
Lontai Izabella
Farkas Kristóf
Pápai Zsuzsanna
Kiss Bernadett
Lang Ilona Mária
Boldizsár Benedek Gábor
Karda Zoé Anna
Kálmán Arnold
Herter Soma
Sárközi Dominik
Bartha Dalma
Petróci Sándor

Szűcs Fülöp - Németh Csilla
Jánosi Zsolt - dr. Nádas Krisztina
Hargitay Anna - Szmolka Zoltán

Boda Imre
özv. Zetelaki Zoltánné dr.Horváth Kornélia
özv. Popovics Istvánné
(szül.: Baranyai Erzsébet)
Árpási Ferencné
Orova Zoltán
Lakatos Pál József
özv.:Dombai Józsefné
(szül.: Mikula Magdolna)
dr. Konrád Ede
Flettner Gyula
Varsányi Lászlóné
(szül.:Lehotay Éva)
özv. Fábián Ernő Pálné
(szül.: Erlei Erzsébet Irén)
Szák Krisztián
dr. Köck Oszkár
özv. Puppán Mártonné